

geneeskundigen niet treffen; ook is niet gebleken, dat het belang der hulpzoekenden bij dit alles in het gedrang is gekomen.

Derhalve heeft het College de klacht afgewezen.

Conclusie. Het Tuchtcollege heeft dus de klacht afgewezen, welke een vroedvrouw tegen een arts had ingediend, die haar had tegengewerkt. Als motiveering heeft het College aangevoerd, dat de handelwijze van den arts wel is waar afkeurenswaardig was, doch niet het vertrouwen in den stand der geneeskundigen ondermijnde, daar diens persoonlijk verkeerde gedragingen jegens een vroedvrouw den geneeskundigen stand als zoodanig niet aantastten en niet is gebleken, dat het belang der hulpzoekenden was geschaad.

Mr. C^A. M. SCHENCK.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

Misdrijf en alcoholroes. — De beoordeeling van hen, die gedurende een alcoholroes een misdrijf hebben gepleegd is zeer moeilijk. Dr. W. MAUSS bespreekt deze quaestie in de *Deutsche med. Wochenschrift*, 1935, no. 25, bldz. 1004. Eenerzijds kan den dader het misdrijf niet worden aangerekend, daar hij niet toerekeningsvatbaar is (volgens § 51 van het Duitsche wetboek van strafrecht heft een stoornis van het bewustzijn of een ziekelijke geestesstoornis de strafbaarheid op), doch anderzijds moet de maatschappij tegen hem beschermd worden. In Duitschland is een strafbepaling ingevoerd, welke hem, die zich opzettelijk of uit onachtzaamheid door het gebruik van alcoholische dranken of andere middelen een roes berokkent, waardoor zijn toerekeningsvatbaarheid wordt opgeheven (§ 51 St. GB.), met gevangenisstraf van 2 jaar of geldboete bedreigt.

Deze bepaling nu zal tengevolge hebben, dat de jurist den geneesheer de vraag voorlegt of de dader zich door schuld een roes heeft berokkend. Deze vraag acht de schrijver bedenkelijk; hierdoor wordt de arts zoo nauw in het geding betrokken, dat hij tot aanklager wordt en bovendien is een medisch bezwaar, dat de hoeveelheid alcohol, welke verdragen wordt, zeer wisselend kan zijn. Derhalve meent hij, dat de vraag omgekeerd moet worden en dus moet luiden of in een bepaald geval geen schuld bestaat. Deze gevallen nu acht hij zeer zeldzaam; afgezien van psychoses, waarbij § 51 Str. GB. reeds toepassing vindt op grond van een geestesziekte, meent hij, dat practisch slechts die gevallen van exogeen letsel in aanmerking komen, waarin de tolerantie van den onderzochte zoo sterk is gewijzigd, dat deze reeds op een hoeveelheid alcohol, welke hij tot dusver kon verdragen, pathologisch reageert; in het bijzonder is dit het geval na verwondingen aan het hoofd; als de patiënt is geweest op de mogelijkheid, dat hij geen alcohol meer verdraagt, kan weer van schuld sprake worden. Afgezien van deze gevallen meent de schrijver, dat op geneeskundige gronden niet licht het bewijs voor het ontbreken van schuld geleverd kan worden; als uitzonderingsgeval noemt hij nog vergiftiging door slechten alcohol.

De omvang van het begrip beroepsongeval. — Een bediende was door haar patroon meegenomen op een autotocht en werd tijdens den rit gewond. De vraag rees of in dat geval van een ongeval in verband met de dienstbetrekking gesproken kan worden. De „Cour de cassation” heeft in haar arrest van 13 Mei 1935 de uitspraak van het gerechtshof te Parijs bevestigd, dat voor een bediende, die in dienst is van een persoon, de plaats van het werk overal is, waar hij ter beschikking is van den patroon en waar laatstgenoemde hem bevelen kan geven, zoodat het buiten twijfel is, dat de bediende, die op een autotocht werd meegenomen en gedurende den tocht is gewond, in verband met de dienstbetrekking door een ongeval is getroffen (DALLOZ, *Recueil hebdomadaire de jurisprudence*, 1935, no. 24, bldz. 361).

Mr. C^A. M. SCHENCK.